

ΤΟ ΧΘΕΣ



Σεβαστή Καλλισπέρη η δωρήτρια του οικοπέδου που είναι χτισμένο το Σχολείο μας

Ήταν Ελληνίδα λόγια του 19ου και 20ού αιώνα. Γεννήθηκε στην Αθήνα. Παρακολούθησε μαθήματα στην Σορβώνη ως ακροάτρια. Επέστρεψε στην Ελλάδα και διορίστηκε δασκάλα των Γαλλικών στο Αρσάκειο. Παιτήθηκε μετά από λίγο διάστημα και διορίστηκε πρώτη επόπτρια των Δημοτικών Σχολείων, θέση που ιδρύθηκε ειδικά για αυτή. Εισηγάγε πολλές καινοτομίες στην Ελληνική παιδεία, που ωφέλησαν ευεργετικά την ανάπτυξη των Ελληνοπαίδων. Ίδρυσε σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας τις «Εταιρείες Κυριών» και τα «Εργαστήρια», εισήγαγε τις σχολικές ποδιές και τη Σηροτροφία στα δημοτικά σχολεία. Εργάστηκε για την ανασύσταση της Ολυμπιάδας του 1896 στην Αθήνα και την ίδια χρονιά εκδίδει το βιβλίο «Ολυμπία και Ολυμπιακοί αγώνες».

Το 1953, μετά το θάνατό της δημοσιεύθηκε η διαθήκη της...

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

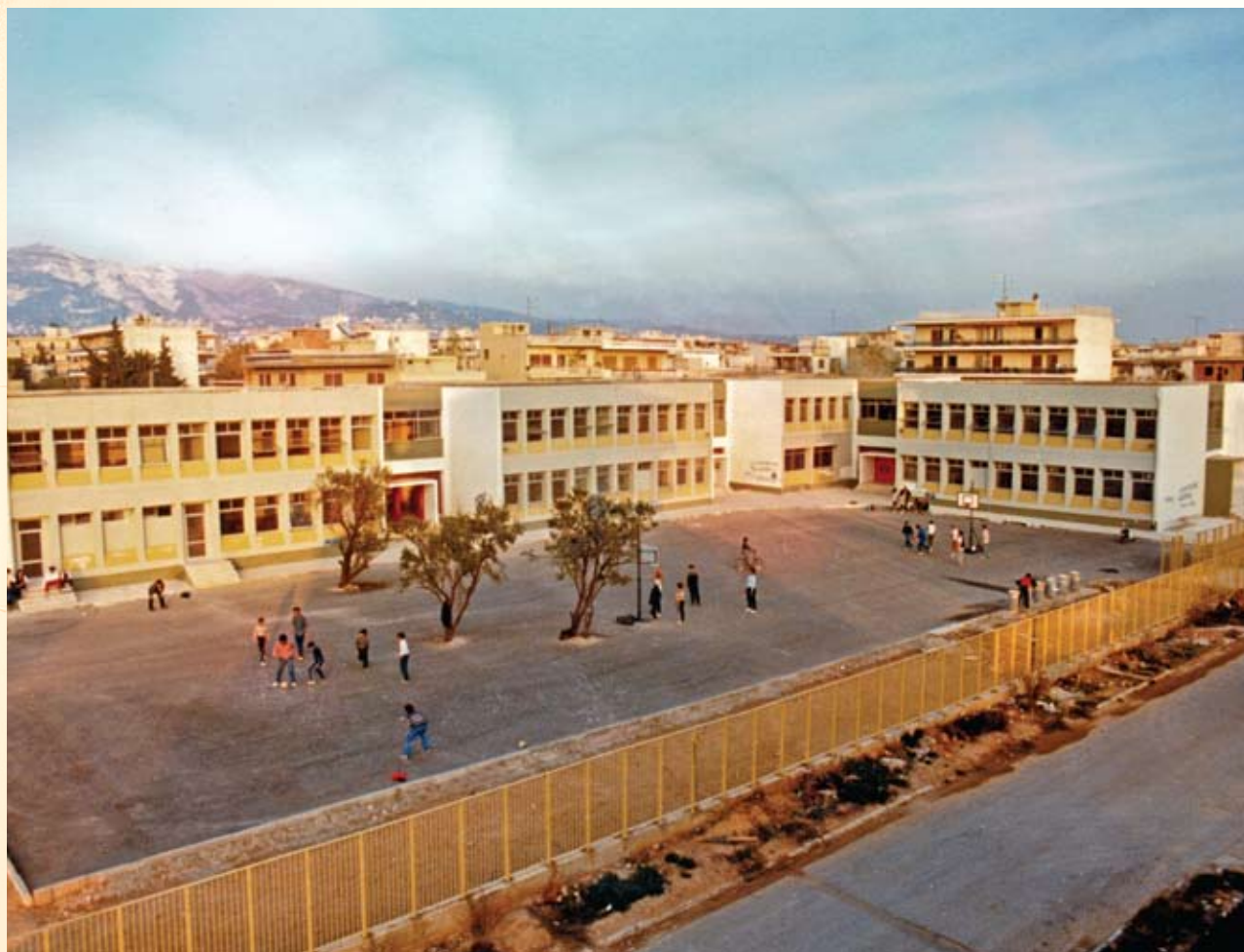
θέλω και διατάσσω να διαθετῆ γέρ τοῦ ἁλ-
ληνικοῦ Δημοσίου, ὑπό τόν ρητόν ὅρον νά διαθεθῆ αὐτή, χρησιμο-
ποιουμένη ὑπέρ τῆς ἰδρύσεως Ἐκπαιδευτικοῦ καί φιλανθρωπικοῦ
ἁμα ἰδρύματος, ὑπὲρ γενικὴν ἐπίκλησιν - Ἐθνικόν Μορφωτήριον - Ἰδρύ-
ματος αὐτοτελοῦς, συγκεκμημένον ἐκ δύο τμημάτων: Ἴον ἐκ σχολῆς -θη-
λέων ὑπὸ τὸ ἰδιαίτερον ὄνομα ἡ Ἑλληνίς καί 2ον ἐκ ἀυλλόγου ὑπὸ
ἰδιαίτερον ὄνομα ὁ Ἑλικών, τμηματος τοῦ Ἰδρύματος, σκοπὸν
ἔχοντος, ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν εὐρυτέραν μόρφωσιν τῆς ψυχαίος, διὰ
διαλέξεων, κρός καροχὴν αὐτῆ συστηματικῶν γνῶσεων καί κρός ἐξι-
ψωσιν τοῦ φρονήματος: ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἠθικὴν καί τὴν ὑλικὴν ὑπὸ
τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀρωγὴν ὑπέρ τῆς Σχολῆς ἡ Ἑλληνίς τῆς ὁμοίας
ὁ Σύλλογος Ἑλικών ἔσται τὸ συμπλήρωμα, καί οὕτως εἶπεσιν ὁ
ἄδελφός καί τὸ κορῆμα.

Ἡ κρο-
σφορομένη κερουσία τῆς οἰκογενείας ἡμῶν εἶνε μικρά, ἀλλ' εἶνε
καραδειγματικῶς τιμιά: Τιμῶς ὑπὸ τοῦ πατρός ἡμῶν κτηθεῖσα, καί
φιλοτέμεις ὑπὸ τῆς Μητρός ἡμῶν διατηρηθεῖσα

Νά μὴ ἐπιδιώκεται, ὡς αὐτῶν
ἀκλῶς ἢ συσφύρεσις γνῶσεως, καί ἀλυσιτελῆς. Ἀλλὰ νά ἐπιδιώ-
κεται ἐκπαιδευσις συνδυάζουσα ἰσορροπῶς καί ἑναρμονίως τὸ
ἰδεῶδες μὲ τὸ πρακτικόν, φέρουσα ἀκτὰ τὰ ὄφελῃ κνευματικά, ἠ-
θικά καί ὑλικά: ἐκπαιδευσις συνισταμένη εἰς ἴσην καί ταυτό-
χρονον καροχὴν κλασικῆς παιδείας, γεωργικῶν γνῶσεων, καί ἐπαγ-
γεματικῶν, καί εἰς τὴν ἐμφύτευσιν καί τὴν ρίζωσιν ἐν τῇ ψυ-
χῇ τῶν μαθητευομένων διακααῦς ἀγάπης τῆς ἀληθείας, τῆς θεο-
σεβείας καί τοῦ δικαίου, εἰς τὴν ἐνοστάσειν τῆς αἰδοῦς, εἰς
τὴν καλλιέργειαν τῆς εὐνοειδοσίας τοῦ σεβασιοῦ κρός τῆς ἰ-
διοκτησίαν καί τῆς ἐργατικότητος, εἰς τὸν κερουρισμὸν τοῦ ἐ-
γωγισμοῦ καί εἰς τὴν κερουρόνησιν τοῦ ταπεινοῦ συμφέροντος καί
τῆς ἀκλεισίας, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κερουφανείας καί τῆς ἀ-
ξιοκρεκείας τῆς ψυχῆς, ἀμα δὲ καί τῆς εὐγενοῦς μετριοφροσύνης
ἀντὶ κέκκουκαί ἀλαζονείας, εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καί κερουσίωσιν
κρηστῶν ἠθῶν, ἀτινα σκανίζουσι κλέον, ἐφυγαδεύθησαν καί ὀλο-
νέν ἐκλείρουσι:

Ἡ ἐν θέσει Ἁγίου Δημητρίου, ἡ ἐράϊδα
ἐν κρωίω Ἁλανδρίου ἐκ στρεμμιάτων εἶκοσι ἰδιοκτησία ἡμῶν, κει-
μένη κάρὰ τὴν οδὸν Πεντέλης, καί δεξιῆ τῆ ἀνερχομένη αὐτῆν. Τὴν
ἐν Ἁλανδρίᾳ ταύτην ἰδιοκτησίαν ὀρίζω ἴβα κρησιμεύσῃ ὡς ἐκκαι-
θευτικὸν τῶν γεωκωνικῶν γνῶσεων ἀροκῆπιον διὰ τὰς μαθητρίας
τοῦ Ἰδρύματος Ἑθνικὸν Μορφωτήριον, ἀμα δὲ ὡς κροσοδοφόρον
τοῦ Ἰδρύματος τούτου ἀρόκτημα. Ἀκαθαρσίω νά γίνῃ κότε σκέψις
ἀνταλλαγῆς τοῦ κτήματος τούτου ἐπὶ οἰψόκροτε λόγῳ· ἔτι δ' ὀλιγώ-
τερον ἐπὶ τῆ κερουσκοκικῆ λόγῳ τῆς κροσκοκίσεως κρημάτων, ἐκ τοῦ
γερουόντος ὅτι ἡ τοκοθεσία του δύναται νά κερουσίω κρημα ὑπέρ
τοῦ Ἰδρύματος.

Και εγένετο το 2^ο Λύκειο Χαλανδρίου...



Τα πρώτα σχολεία, σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας μας, ήταν χωρισμένα σε Αρρένων και Θηλέων. Τη δεκαετία του 1970, στο Χαλάνδρι υπήρχαν δυο τέτοια λύκεια, που συστεγαζόνταν στο σημερινό 1^ο Λύκειο, που βρίσκεται στην οδό Καλλισπέρη και Διονύσου, στο οικοδομικό τετράγωνο το οποίο προσέφερε η Σεβαστή Καλλισπέρη. Το σχολικό έτος 1979 - 1980 τα δυο λύκεια έγιναν μικτά. Η αστυφιλία αυξανόταν, το Χαλάνδρι μεγάλωνε, κτίστηκαν σπίτια, ο πληθυσμός αυξήθηκε.

Τα παιδιά δεν χωρούσαν πια στο 1^ο Λύκειο. Ανάγκη και για δεύτερο λύκειο. Με συντονισμένες προσπάθειες ο σύλλογος καθηγητών του Λυκείου Θηλέων και η Σχολική Εφορεία του είχαν ήδη πετύχει να δεσμεύσουν το 11.000 τ.μέτρων οικοδομικό τετράγωνο που σήμερα είναι το διδακτήριο που στεγάζονται το 2^ο Γυμνάσιο και 2^ο Λύκειο Χαλανδρίου. Το οικοπέδο αυτό είχε δοθεί με κληροδότημα της Σεβαστής Καλλισπέρη, για να λειτουργεί ως εκπαιδευτικό των γεωπονικών γνώσεων αγροκήπιο για τις μαθήτριες του Ιδρύματος «Εθνικών Μορφωτήριον», το οποίο θα στεγάζεται στα οικήματα της δωρητριάς, που βρίσκονται στη μεσημβρινή πρόσοψη της Ακρόπολης. Ο τότε Αρχιεπίσκοπος Αθηνών μακαριστός Σεραφείμ, ως διαχειριστής του κληροδοτήματος της Σεβαστής Καλλισπέρη, έδωσε τη συγκατάθεσή του για τη χρήση.

Έτσι το 1980 άρχισε η ανέγερση του διδακτηρίου, στο οποίο στεγάστηκαν από τον Μάιο του 1983 έως και το Φεβρουάριο του 1994 το 2^ο και 4^ο Γυμνάσιο και το 2^ο Λύκειο Χαλανδρίου, σε βάρδιες (πρωινή - απογευματινή). Τότε, το 4^ο Γυμνάσιο μεταφέρθηκε και στεγάστηκε σε δικό του κτήριο.

Από τον Μάρτιο του 1994, το 2^ο Γυμνάσιο και το 2^ο Λύκειο Χαλανδρίου λειτούργησαν σε πρωινή βάρδια. Το 1995 προστέθηκαν οι 6 αίθουσες στη δυτική πλευρά του κτηρίου, 3 σε κάθε όροφο. Το 1997 δημιουργήθηκε Αίθουσα Πληροφορικής και το 1998 χρησιμοποιήθηκαν αίθουσες για βιβλιοθήκη και εργαστήρια Φυσικής, Χημείας, Βιολογίας για το 2^ο Λύκειο, με πλήρη εξοπλισμό από πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη συμμετοχή του ελληνικού Δημοσίου.

Διευθυντές 2^{ου} Λυκείου Χαλανδρίου:

- Από το σχολικό έτος 1978 - 1979 έως και το 1985-1986 ο κ. Χάρης Ιωάννου - Φιλολόγος (ΠΕ02)
- Από το σχολικό έτος 1986 - 1987 έως και το 1991-1992 ο κ. Μάρκος Λουκάς - Μαθηματικός (ΠΕ03)
- Το σχολικό έτος 1992 - 1993 ο κ. Σέρελης Δημήτριος - Φυσικός (ΠΕ04)
- Από το σχολικό έτος 1993 - 1994 έως και το Δεκέμβριο του 1994 ο κ. Καραμάνης Ηλίας - Φιλολόγος (ΠΕ02)
- Από τον Ιανουάριο του 1995 έως και το σχολικό έτος 1995 - 1996 ο κ. Κοροπούλης Ευστράτιος - Μαθηματικός (ΠΕ03)
- Από το σχολικό έτος 1996 - 1997 έως και το 2005 - 2006 η κ. Γιούργα Αλκμήνη - Φυσικός (ΠΕ04)
- Το σχολικό έτος 2006 - 2007 η κ. Λιακοπούλου Στεργιανή - Φιλολόγος (ΠΕ02)
- Από το Νοέμβριο του 2007 έως και το 2009 - 2010 ο κ. Φαλούκας Αθανάσιος - Φυσικός (ΠΕ04)
- Από το σχολικό έτος 2010 - 2011 η κ. Μπαλαμπάνου Σοφία - Φιλολόγος (ΠΕ02)

Απόφοιτοι του 2^{ου} Λυκείου

Οι απόφοιτοι του σχολείου, διαπρέπουν στη ζωή τους. Άλλοι ζουν στο Χαλάνδρι, άλλοι στην επαρχία, άλλοι στο εξωτερικό. Γιατροί, φαρμακοποιοί, δικηγόροι, εκπαιδευτικοί, υπάλληλοι, επιχειρηματίες, ελεύθεροι επαγγελματίες, πολιτικοί μηχανικοί, δημοσιογράφοι...

Κάποιοι είναι επώνυμοι, όπως:

- Ασημακόπουλος Γιώργος, Καρδιοχειρουργός της ομάδας Γιακούμπ
- Κοκοσαλάκη Σοφία, ενδυματολόγος - σχεδιάστρια με διεθνή καριέρα. Σχεδίασε και κατασκεύασε τα κοστούμια των τελετών έναρξης και λήξης των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004
- Ζαφειρόπουλος Γρηγόρης, πρώην δήμαρχος Χαλανδρίου

Τον καιρό εκείνο θυμάμαι...

Όταν αποφοιτούσαμε από το Β' Λύκειο Χαλανδρίου το 1984 ο άντρας μου κι εγώ, ούτε που περνούσε από το μυαλό μας η σκέψη ότι 26 χρόνια αργότερα, θα γυρνούσαμε εκεί για να γράψουμε στο ίδιο Λύκειο τον γιο μας.

Κι όμως...

Είμαστε οι πρώτοι που μπήκαμε σε αυτό το σχολείο. Μάιος 1983, Β' Λυκείου. Μέχρι τότε συστεγαζόμαστε με το 1^ο στο κτήριο της Διονύσου. Μόλις όμως ολοκληρώθηκε το κτίσιμο του δικού μας σχολείου, μεταφερθήκαμε εκεί. Η κεντρική είσοδος του σχολείου ήταν από την πόρτα της Ιωαννίνων. Το κτήριο που βρίσκεται εκεί, τότε δεν υπήρχε. Μπαίνοντας μάλιστα στην αυλή, υπήρχαν σκαλάκια στα αριστερά για να μπεις στο κτήριο. Οι περισσότερες φωτογραφίες μας από την εποχή εκείνη είναι σε αυτά τα σκαλάκια. Μπήκαμε στο κτήριο πριν παραδοθεί επισήμως. Στις πρώτες βροχές ο επάνω όροφος πλημμύρισε, καθώς άρχισαν να μπαίνουν νερά από τα ταβάνια.

Ερημιά...

Η λεωφόρος Πεντέλης καμμία σχέση με τη σημερινή της εικόνα.

Κάποιες μέρες μάλιστα που ήμασταν "απογευματινοί" και σχολούσαμε στις 7 το απόγευμα, ήταν το καλύτερό μας, καθώς είχε ήδη νυχτώσει και συνδυάζαμε την επιστροφή στο σπίτι με κουβεντούλα και χάζι.

Για τα παιδιά που ερχόντουσαν από το Πολύδροσο, η διαδρομή είχε ιδιαίτερη ομορφιά, μιας και έπρεπε να περάσουν μέσα από τη ρεματιά και τον Αη-Θανάση.



Όσο για τα παιδιά που ερχόντουσαν από το Κάτω Χαλάνδρι, αυτοί ζούσαν την Οδύσσειά τους, μιας και για να φτάσουν στο σχολείο έπρεπε να περιμένουν το λεωφορείο. Κι έτσι και αργούσε, είχαν εξασφαλίσει την απουσία τους την 1η ώρα!

Λυκειάρχης ο κ. Χάρης. Μαθηματικός ο Μάρκος. Φυσικός η Γιούργα. Η Μαρία η Γεωργανά. Χημικός ο Μποφίλιος. Γυμνάστρια η Αεράκη (τρέμετε κορίτσια). Γυμναστής ο Σίνος (χαλαρά, αγόρια). Αγγλικού η Χιονίδου. Θεολόγος ο κ. Τραντάς ο παπάς. Επίσης θεολόγος ο κ. Νικολαΐδης (διάσημος για το έργο του στα σχολεία των τσιγγάνων). Στο κυλικείο ο Θεόφιλος και η γυναίκα του (μορφή ο Θεόφιλος).



Στην Γ' Λυκείου ήμασταν 7 τμήματα! 4 Αγγλικά και 3 Γαλλικά. Επειδή είχαμε και 5η Δέσμη (στην 5η δέσμη δεν έδινες Πανελληνίες, αποφοιτούσες με τον βαθμό των απολυτηρίων εξετάσεων), μάς ήρθαν αρκετά παιδιά από το Λύκειο των Βριλησσιών και το 1ο. Τους καλοδεχτήκαμε κι αυτούς, περάστε στην παρέα μας.

Το μικρό κτήριο (αυτό με τα γκράφιτι, προς την Λ. Πεντέλης) ήταν το καπνιστήριό μας.

Σε κάθε διάλειμμα, μαζεύονταν εκεί οι θεριακλήδες και έβγαζαν τα απωθημένα τους, μέχρι το επόμενο. Εκεί λοιπόν δεν πατούσαν ποτέ οι καθηγητές, ούτε καν οι πιο οικείοι μας, τύπου γυμναστές. Ήταν κάτι σαν άβατο ας πούμε.

Τι να πρωτοθυμηθώ από τα χρόνια εκείνα; Την εκδρομή στο Ναύπλιο, την εκδρομή στον Παρνασσό, στο Παλαξείδι, τις γιορτές για το Πολυτεχνείο στην "Αρμονία" (κινηματογράφος στο Κέντρο του Χαλανδρίου). Τους περιπάτους στα "Γουρουνάδικα"; Τα "Γουρουνάδικα" ήταν περιοχή του Χαλανδρίου, στην σημερινή Τούφα. Εκεί λοιπόν πηγαίναμε εκδρομή, με τα πόδια εννοείται, όλο το Λύκειο, μία φορά το μήνα, μια φορά στους δύο μήνες, δεν μπορώ να θυμηθώ.



Πενταήμερη στην Κέρκυρα. Τελικά, γιατί αυτή η εκδρομή όταν είσαι στο σχολείο λέγεται πενταήμερη, ενώ κάθε εκδρομή που διαρκεί πέντε ημέρες λέγεται πενήντημερη, ποτέ μου δεν κατάλαβα.

Τι αξέχαστες στιγμές, τι μαγικές αναμνήσεις από κάθε ημέρα. Η διαδρομή με το πούλμαν, το καράβι από την Ηγουμενίτσα, το πεντάστερο ξενοδοχείο, το πρώτο βράδυ στην ντισκοτέκ.

Για μας ήταν κάτι πρωτόγνωρο, γιατί ήταν η μόνη εκδρομή που περιελάμβανε διανυκτερεύσεις. Ούτε στο γυμνάσιο, ούτε στις πρώτες τάξεις του Λυκείου γινόταν κάτι ανάλογο, οπότε κάποιοι ζούσαν περιμένοντας αυτή τη στιγμή!

Ευτυχώς τότε δεν υπήρχαν ούτε game boy, ούτε nintendo. Γι' αυτό και ήμασταν όλοι μία παρέα. Αρκούσε η κιθάρα του Αποστόλη και γινόταν κέφι στο πιτς φιτίλι.

Αλλιώςτικά χρόνια. Αφού μέχρι και την αίθουσα εκδηλώσεων μας παραχώρησε το σχολείο για να κάνουμε συναυλία με ροκ συγκροτήματα της Αθήνας. Στην ίδια αίθουσα που κάναμε γυμναστική τις βροχερές μέρες, εκεί ακούστηκαν ροκίες μεγάλου μήκους και τραγουθήθηκαν αθάνατα κομμάτια σπουδαίων καλλιτεχνών.

Αλήθεια, η αίθουσα μικρύνει, ή εγώ μεγάλωσα; Πιο μεγάλη μου φαινόταν τότε.

Η γενιά μας συνέπεσε με την δημιουργία των μαθητικών συμβουλίων στα σχολεία (15μελές, 5μελή, κ.ά.). Καθώς ήταν η εποχή που οι μαθητικές νεολαίες των κομμάτων ήταν ιδιαίτερα δημοφιλείς, νομίζω πως είμαστε η γενιά που χάραζε νέους δρόμους. Είχαμε άποψη, μας έπαιρναν στα σοβαρά.



Ξανασυναντηθήκαμε όλοι μαζί μόλις το καλοκαίρι που μας πέρασε. Από τους 241 που αποφοιτήσαμε, καταφέραμε να βρεθούμε οι 118. Κάποιοι δεν μπόρεσαν γιατί ζουν στο εξωτερικό, κάποιοι άλλοι στην επαρχία, κάποιοι -ευτυχώς πολύ λίγοι- έχουν αναχωρήσει για το μεγάλο ταξίδι, βρίσκονται όμως για πάντα ζωντανοί στις καρδιές μας. Αυτό λοιπόν που μου έκανε εντύπωση μετά την συνάντηση αυτή είναι ότι, κατά γενική ομολογία των περισσοτέρων μας, νιώσαμε σαν να μην έχει περάσει μία μέρα.

Αυτό που νιώθουμε ο ένας για τον άλλο είναι κάτι παραπάνω από φιλία, είναι αγάπη, είναι το γεγονός ότι κατά την διάρκεια της εφηβείας μας μοιραστήκαμε εμπειρίες και βιώματα, είχαμε ιδανικά και κοινούς στόχους. Πραγματικά νιώσαμε ότι ξεκινάμε ξανά από εκεί που είχαμε μείνει, έστω και τόσα χρόνια πριν.

Μέχρι και ομάδα στο facebook ανοίξαμε.

Για όποιον ενδιαφέρεται:

2ο Λύκειο Χαλανδρίου, Απόφοιτοι 1984.

Γι' αυτό παιδιά, ζηστε τα νιάτα σας, χαρείτε αυτά τα χρόνια γιατί δεν θα ξανάρθουν.

Φτιάξτε ωραίες αναμνήσεις για το μέλλον σας, βγάλτε φωτογραφίες με τις παρέες σας, κι αφήστε τα προβλήματα για αργότερα, θα υπάρχει πολύς χρόνος τότε.

Σένια Γάγαλη - Τόγια

